

پیشینه تأسیس و تغییر نام وزارت خانه‌های ادغام شده راه و ترابری - مسکن و شهرسازی

مهندس محمد اسماعیل علیخانی

مهندسان مشاور رمپ

۱۳۹۰ نام‌های مختلف این وزارت خانه:

- ۱) معادن، طرق و شوارع
- ۲) فواید عامه
- ۳) فواید عامه و تجارت
- ۴) طرق و شوارع
- ۵) راه
- ۶) راه و ترابری
- ۷) بالاخره وزارت راه و شهرسازی بوده است.

وزارت راه و ترابری

پس از صدور فرمان مشروطیت در ۱۴ مرداد ماه سال ۱۲۸۵ خورشیدی، نخستین مجلس در کمتر از ۵ ماه تشکیل و در کابینه اول که ناصرالله خان مشیرالدوله نخست وزیر آن بود، مهندس‌الممالک به عنوان وزیر "معادن، طرق و شوارع" انتخاب گردید.

در سایر کابینه‌ها و از آن تاریخ تاکنون نام این وزارت خانه به شرح جدول زیر تغییر کرده است.

بدین ترتیب در مدت ۱۰۵ سال یعنی از سال ۱۲۸۵ الی

ردیف.	کابینه شماره	نام صدراعظم / نخست وزیر یا رئیس جمهور وقت	تاریخ تشکیل کابینه	نام جدید وزارت خانه
۱	کابینه ۲	میرزا علی اصغر خان اتابک	۱۲۸۶/۰۲/۱۲	فواید عامه
۲	کابینه ۲۸	محمدعلی خان علاءالسلطنه	۱۲۹۶/۰۹/۲۸	فواید عامه و تجارت
۳	کابینه ۳۳	مشیرالدوله	۱۲۹۹/۰۴/۰۱	فواید عامه
۴	کابینه ۳۶	سید ضیاء الدین طباطبائی	۱۲۹۹/۱۲/۰۳	فواید عامه و تجارت
۵	کابینه ۳۸	احمد خان قوام‌السلطنه	۱۳۰۰/۰۷/۰۸	فواید عامه
۶	کابینه ۴۰	میرزا حسن خان مشیرالدوله	۱۳۰۰/۱۱/۰۲	فواید عامه و تجارت
۷	کابینه ۵۱	حاج مهدی قلی خان هدایت	۱۳۰۹/۱۱/۰۱	طرق و شوارع
۸	کابینه ۵۵	احمد متین دفتری	۱۳۱۸/۰۹/۰۳	راه
۹	کابینه ۱۰۶	امیر عباس هویدا	۱۳۵۴/۰۶/۳۰	وزارت راه و ترابری
۱۰	-	محمود‌احمدی نژاد	۱۳۹۱	وزارت راه و شهرسازی

امور تجارت.

● راه: عیناً ردیف اول.

● راه و ترابری: عیناً ردیف قبل به اضافه تنظیم و مدیریت

امور حمل و نقل بین شهری.

وزارت مسکن و شهرسازی

همان طور که اشاره شد نام این وزارت خانه در بدرو تأسیس وزارت آبادانی و مسکن و مأموریت آن مانند وزارت فوائد عامه، تهیه و اجرای کلیه زیربنایی توسعه به اضافه سیاستگذاری در امور مسکن بوده است، کما این که در بادی امر تهیه و اجرای راههای فرعی و بخشی از توسعه شهری و امور روسایی به ادارات کل استان این وزارت خانه محول گردید؛ ولی تدریجأ راههای فرعی به وزارت راه وقت و امور آبادانی نیز به سایر دستگاههای دولتی و شهرداری ها و ... محول گردید. در نهایت، نام آن وزارت خانه، از آبادانی و مسکن به وزارت مسکن و شهرسازی تغییر یافت.

چنانچه تهیه و اجرای کلیه امور توسعه در یک وزارت خانه مانند وزارت آبادانی و مسکن - مرکز می شده، قاعدهتاً باید امور بهره برداری از این زیربنایها به وزارت خانه هایی مانند حمل و نقل و ارتباطات به عنوان جایگزین ترابری و مخابرات و ... و انرژی به عنوان جایگزین نفت و نیرو و اگذار می گردید.

اهداف ادغام در زمان حاضر و پیامدهای آن

● ظاهراً هدف از این ادغام، کوچک سازی دولت و تقلیل تعداد وزارت خانه هاست که این امر در قانون برنامه نیز پیش بینی شده بود.

● در صورت واگذاری تهیه و اجرای کلیه زیربنایها مانند راه، راه آهن، بنادر، فرودگاه ها، سدها، نیروگاه ها، پالایشگاه ها، انواع لوله کشی های انتقال و توزیع آب، گاز، نفت و امکانات انتقال انرژی و ... احداث مسکن، مترو، شهرسازی، تهیه و اجرای زیربنایی های مخابرات، ارتباطات و ...) به یک وزارت خانه (مانند وزارت فوائد عامه سابق و یا وزارت آبادانی و مسکن بعدی و واگذاری امور

وزارت مسکن و شهرسازی

- این وزارت خانه در کابینه نود و هشتم و در ۱۷ اسفند ۱۳۴۲ با نام وزارت آبادانی و مسکن تأسیس شد و نام آن تا پیروزی انقلاب ثابت ماند و سپس به مسکن و شهرسازی تبدیل و این نام تا سال ۱۳۹۰ عوض نشد.

- در سال ۱۳۹۰ نام وزارت مسکن و شهرسازی پس از ادغام با وزارت راه و ترابری به وزارت راه و شهرسازی تغییر یافت. بدین سان در مدت ۴۸ سال نام این وزارت جمعاً سه بار عوض شده است.

رابطه بین نام و مأموریت های دو وزارت خانه

وزارت راه و ترابری

از اطلاق نام «فوائد عامه» به این وزارت خانه چنین بر می آید که این نام به احتمال زیاد ترجمه Traveaux Publique فرانسه و یا Public Works انگلیسی باشد، مراد انجام کلیه کارهای زیربنایی توسعه از سوی این وزارت خانه بوده است که بعدها امور تجارت نیز به آن اضافه شد. بالاخره به وزارت طرق و شوارع، وزارت راه و در نهایت به وزارت راه و ترابری تبدیل شد و این نام ۳۲ سال ثابت مانده است.

چکیده انتظارات از این وزارت حسب نام و یا وظایف محوله بدین شرح بوده است:

● معادن، طرق و شوارع: تهیه، ساخت و نگهداری انواع راه ها، کشف و استخراج معادن.

● فوائد عامه: تهیه و ساخت انواع زیربنایی توسعه.

● فوائد عامه و تجارت: عیناً ردیف قبل و به اضافه تمثیل

- توسعه تسهیلات جانبی راه‌ها، بزرگ‌راه‌ها، آزادراه‌ها، ایستگاه‌های راه‌آهن، بنادر و فرودگاه‌ها مانند مسجد، درمانگاه، هتل، متل، رستوران، پمپ بنزین، تعمیرگاه، فروشگاه، پارکینگ، سرویس‌های بهداشتی، تاکسی‌رانی، نصب تابلوهای تبلیغاتی، تیرپارک‌ها و... به بخش خصوصی واگذار شود.

بهره‌برداری از این زیربنایها به وزارت خانه‌های حمل و نقل و ارتباطات، نیرو و انرژی شامل آب، برق، گاز و... و نظایر این‌ها بوده است و در کنار آن واگذاری امور تصدی، همزمان هم از تعداد وزارت خانه کاسته و هم دولت کوچک می‌شد که البته با ادغام ۲ وزارت خانه مورد بحث این مراد حاصل نشد، فقط یک وزارتخانه کم شد و اجمالاً وزارت راه و ترابری متفرق ولی بدنه دولتی وزارت مسکن بزرگ‌تر شده است.

- با ادغام یک وزارتخانه بزرگ و با مسؤولیت‌ها و مأموریت‌های مهم و گسترده دارای شرکت‌های تابعه متعدد، پرسنل زیاد مانند وزارت راه و ترابری با یک وزارتخانه بیشتر سیاست‌گذار و دارای پرسنل بالتبه کم یعنی وزارت مسکن و شهرسازی، اهداف مورد نظر محقق نمی‌شود.

پیشنهادها

با توجه به آنچه ذکر شد پیشنهاد می‌شود این ادغام ناموزون و بی هدف ملغی گردد. افزون این که جهت کوچک سازی وزارت راه و ترابری، خصوصی سازی و واگذاری امور تصدی پیشنهاد می‌شود:

- شرکت‌های هواپیمایی اعم از هواپیمایی ملی و... به بخش خصوصی واگذار شود.
- صندوقی به نام صندوق راه تأسیس و امور بهسازی، نگهداری و بهره‌برداری از راه‌ها به این صندوق واگذار شود. در این راستا این کار با واگذاری آزادراه‌ها آغاز می‌شود و آزادراه‌هایی که دوران مشارکت آنها خاتمه یافته به صندوق تحويل داده می‌شوند.
- آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک به بخش خصوصی واگذار شود.
- امور نگهداری و بهره‌برداری از فرودگاه‌ها و بنادر به بخش خصوصی واگذار شود.
- امور نگهداری و بهره‌برداری راه‌آهن‌ها به بخش خصوصی واگذار شود.

اصول خصوصی سازی

خصوصی سازی و واگذاری امور مردم به مردم تا آنجا پیش خواهد رفت که احداث، نگهداری و بهره‌برداری از کلیه زیربنای‌های حمل و نقل به مردم واگذار شود. برای مدیریت راه‌ها صندوقی به نام "صندوق راه" تشکیل شود. که هیأت امنای این صندوق استادان مربوط و مرتبط در دانشگاه‌ها، نماینده سندیکاهای حمل و نقل - جاده‌ای - ریلی - هوایی - دریایی، نماینده‌گان جوامع مانند مهندسان مشاور، سازندگان و سایر اقسام مربوط و بالاخره نماینده‌گان وزارت راه و ترابری و وزارت کشور خواهد بود. بودجه توسعه راه‌ها کلاً از عوارض سوخت تأمین می‌شود که کم‌هزینه‌ترین و پاک‌ترین عوارض به شمار می‌رود.

در پایان برای اجتناب از طولانی شدن مطلب از ورود به جزئیات اجتناب می‌گردد. قطعاً بررسی مفاد مورد نظر مستلزم بحث و تبادل اطلاعات و نظر خواهد بود که البته اسناد آن فراهم شده و در جلسات مربوط و مرتبط می‌تواند ارائه گردد.